

မ ဝ တိ က ဝ

၁။ သေပါပြီဆရာရယ်နှင့် ဖိုးဖွိုင့်စီးရိုး	၃
၂။ စင်ပေါ်ရောက် လူတစ်ယောက်	၈
၃။ နိုင်ငံတော်အလံ အလေးမပြု နိုင်ငံတော်သီချင်းမဆို	၁၃
၄။ ကိုယ့်လက်ကိုကိုယ် ငုံ့ကြည့်မိရာက	၁၈
၅။ မြားပြေးသလို ပြေးသွားစမ်းပါမြစ်ကြီး	၂၃
၆။ ရှိတ်စပီးယားနဲ့ ဝိုင်းရပ်စ်	၂၉
၇။ ကပ်ဆိုက်တာ ကောင်းသလား ကမြူး	၃၃
၈။ ဖဝါးမစပ် အနားမကပ်ကြေး	၄၀
၉။ ရေလယ်ကောင်ကနေ လွတ်အောင်ပြေးကြ	၄၅
၁၀။ ဉာဏ်ပညာကို ခြေချုပ်မချမိစေနဲ့	၅၁
၁၁။ ရထားကတော့ ပြဿနာပါလား	၅၅
၁၂။ ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး သင်ကြားကြပါစို့	၆၁
၁၃။ ဝေတာ ပြန်ပြာတဲ့ မိုးကောင်းကင်အောက်မှာ	၆၅
၁၄။ မင်းချထားခဲ့တဲ့ မင်းအကြောင်း သဲလွန်စတွေ	၇၀
၁၅။ မမြင်ချင်ယောင် ဘယ်လိုဆောင်ရပါ	၇၅
၁၆။ စာအုပ်တွေထဲမှာတော့ မပါဘူး	၈၀

၁၇။ ငုံ့ပြီးတော့ အကြည့်မခံကြရဖို့	၈၅
၁၈။ သမိုင်းအမှောင်မှာ ဗျိုင်းတောင်တွေ ကိုယ်စီတီးပါလို့	၉၀
၁၉။ မှတ်ထားကွ အနီစက်ကလေး	၉၅
၂၀။ လူကြီးတွေ နားမလည်ကြဘူးထင်တယ်	၁၀၀
၂၁။ တိုက်တန်းနစ်ကို ပထမတန်းက စီးပါတော့လား	၁၀၅
၂၂။ စိတ်ထဲမှာ ပွေ့ချီ မထားရမယ့် အရာများ	၁၁၁
၂၃။ လက်သည်းညှပ်ဟူသည် အဘယ်နည်း	၁၁၇
၂၄။ ဘယ်လိုလျှောက်ရမုန်း မသိတဲ့ ခြေထောက်တွေ	၁၂၂
၂၅။ ပြောင်တလင်းခါ စစ်ဆင်ရေး	၁၂၇
၂၆။ မျက်နှာဖုံးကြီးနဲ့ ကိုယ့်အချစ်	၁၃၂
၂၇။ ဆေးပြင်းလိပ်ကြီးခဲကာ သံသယတွေနဲ့	၁၃၇
၂၈။ ဗိုက်ဆာရင် နံရံပေါ်သာ ကြည့်လိုက်	၁၄၃
၂၉။ နှင့်အစ်ကိုပြီးရင် လူစုံပါပြီ	၁၄၉
၃၀။ ဒူးကလေးနှုန်းပြီး နေကြပါတော့လား	၁၅၄
၃၁။ အသက်ကို မက်နှင့်ထုပ်ထားခဲ့ရသည့် အဘိဓာန်	၁၅၉
၃၂။ အဆင့်ဆင့် ဗိုလ်ကျသွားတဲ့ ပါးစပ်ပေါက်များ	၁၆၆
၃၃။ ပြိုင်ဘက်မလဲအောင် လက်ကိုလှမ်းဆွဲလိုက်ခြင်း	၁၇၁
၃၄။ တံစက်မြိတ်အောက်သို့ ဈေးတွေ ရောက်လာခြင်း	၁၇၆
၃၅။ နံ့ကောင်တွေ တံခါးလာခေါက်တဲ့အခါ	၁၈၁
၃၆။ မနစ်မြှုပ်ဖို့ တွယ်ကုတ်စရာကလေးများ	၁၈၆
၃၇။ ငါတို့ရဲ့ အခြားသောလက်တစ်ဖက်	၁၉၁
၃၈။ ၂၀၂၀ နှင့် အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ လူတွေ	၁၉၆